

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

เอาธรรมเป็นเข็มทิศ

(น้องเอกและพ่อแม่มาจากหนองคาย กราบถวายทองคำ ๕ บาท ๑ สลึง พร้อมเงินสด ๑๐,๙๐๐ บาท และกราบอาราธนาหลวงตาครองธาตุน้ำไปอีกนานแสนนาน รอลูกหลานกลับไปหาทองมาถวายอีก) ลูกหลานอย่าอนใจนักนะ ต้องไปเร็ว ๆ หน่อย ให้ได้มาก ๆ นะ มานอนใจไม่ได้ หลานสั่งตา ตาสั่งหลาน ก็ต้องสั่งอย่างนั้นซี

ทองคำนี้เราคิดว่าจะค่อยไหลซึมมาเรื่อย ๆ นอกจากส่วนใหญ่ไปแล้วก็จะไหลซึมเข้ามา เราก็เก็บไว้ตามเดิม ๆ คือในตู้นิรภัย เก็บไว้ที่ตู้นิรภัยธนาคาร เพราะเราจองตู้ธนาคารเป็นพิเศษไว้แล้ว เก็บก็ต้องเก็บไว้ในธนาคาร พอหลอมเมื่อไรเราก็ออกหลอม พออบเมื่อไรเราก็อบ ถ้ายังไม่อบก็เก็บไว้ในธนาคารที่ตู้นิรภัย มันจะไม่เสร็จนะ จะค่อยไหลซึมมาตามศรัทธาทั่วประเทศ แล้วแต่ใครจะมีโอกาสมากน้อยกาลใดเวลาใด ก็จะมาตามนั้น ตามหลักส่วนใหญ่ที่ตั้งที่ว่าแหละ คงจะแน่ใน ๑๑ ต้นกับ ๓๗ กิโลครึ่ง ที่แน่แล้วเวลานี้จากนั้นก็ไหลซึมมา ถ้าเป็นแบบปูปับเช่นทองคำแท่งมา มาเท่าไรเวลานี้จะเข้าพร้อมกันหมดเลย แท่งหนึ่งหมายถึงว่า ๑๒ กิโลครึ่ง เรียกว่า ๑ แท่ง ในระยะที่เราจะอบนี้ ทองแท่งเหล่านี้มาเท่าไรเข้าพร้อมกันหมด

เราก็ไม่ได้คาดไม่ได้คิดอะไรไว้นักนะ ที่ว่าจะได้ทองคำจำนวนน้ำหนักถึง ๑๑ ต้น เรียกว่ามีผิดคาดหมายอยู่บ้าง ก็เรามันนอกจะแตกอยู่ใน ๑๐ ต้นนั้นแล้ว คืออันนี้ไม่ให้ใครทราบเลย หมุนอยู่ภายใน ทองคำเราที่อยู่ในคลังหลวงนั้นมันดี นอกจากมีน้อยแล้วยังคืออีก คี่นี้เราเลยพูดไม่ได้เลย มันไปคิดเป็นกังวลมากในทองคำที่มีน้อยในคลังหลวง เราจะพยายามเอาทองคำให้ได้ ๑๐ ต้น อยู่ภายในลิ๊ง ๆ เพราะฉะนั้นจึงมุ่งมั่นปั้นมือเรื่อย ๆ ไม่ถอย ที่นี้ทองคำก็ค่อยได้เข้ามาเรื่อย ๆ จนถึงขนาดที่เราพออ้าปากพูดได้แล้วเราก็แยบออกมา ที่ว่าทองคำเราเวลานี้มีในคลังหลวงมันไม่ได้คูนะ หากว่ามีโอกาสควรจะได้ในครั้งเดียวกันนี้เราก็อยากได้ให้เป็นคู่ ที่ว่าคูนั่นต้องเป็น ๑ ต้นนะ เราก็ว่านั่น คือเราได้ ๑๐ ก็ให้เป็น ๑๑ ต้นแล้วก็จะไปคู่ในทองคำในคลังหลวง

สุดท้ายมันก็ได้จริง ๆ ได้ตามที่เรากำหนดไว้ลึก ๆ เราแบกอยู่ในหัวใจเราคนเดียวนะ ไม่บอกใครเลยทองคำ ๑๐ ต้นนี้ มีแต่ประกาศบ้าง ๆ หาทางระบายออกไปทางประชาชนพี่น้องชาวไทยเรา เพื่อจะได้มาแบ่งเบากันในหัวอกซึ่งมีทองคำน้ำหนัก ๑๐ ต้นที่เราแบกอยู่

ลึกๆ นี่ให้ค่อยเบาลงๆ และหนุนขึ้น จึงประกาศเรื่อย ทองคำเข้มข้นมากนะ เราได้พอประมาณที่จะแยบออกเรื่องทองคำคืนเราถึงได้ออก พอออกก็มาเรื่อยๆ เต็มเม็ดเต็มหน่วยตามที่เรามุ่งหมายไว้แล้ว ส่วนทองคำที่มีน้อยในคลังหลวง เราก็ยอมรับว่ามีน้อย หากว่ามีโอกาสบรรดาพี่น้องทั้งหลายจะบริจาค ค่อยๆ ไหลค่อยซึมมาเรื่อยๆ อย่างนี้ ก็เป็นความดีงามสำหรับชาติไทยเรา ฝนตกใหญ่ตกหนักตกปรอยๆ อย่างนี้ ก็ทำน้ำให้เต็ม บึงเต็งบ่อได้เช่นเดียวกัน

ทองคำถ้าพูดตามความรู้สึกแล้วเรียกว่า ในคลังหลวงของเรายังมีน้อย ที่ได้นี้แล้วก็สมมักสมหมายตามที่เรที่ตั้งไว้เบื้องต้นว่าให้ได้เท่านั้น เมื่อได้มาแล้วก็หนุนกันขึ้น เวลาแยกไปอีกก็เรียกว่าเรายังไม่จุใจที่ทองคำเราทั้งหมดในคลังหลวงยังมีน้อยอยู่นะ เราหนุนได้ขนาดนี้ก็ว่าเต็มกำลังของชาติไทยเรา หากพี่น้องทั้งหลายยังพอเป็นไป มีพออยู่พอกินพอใช้แล้ว ก็ควรจะได้บริจาคไว้ใส่หัวใจในคลังหลวงเราด้วยทองคำต่อไปอีกก็จะเป็นของดี อันนี้หลวงตาไม่ได้ปิดแหละ ปิดแต่ส่วนใหญ่ที่กำหนดไว้ ๑๑ ตัน ที่แรก ๑๐ ตัน จากนั้นมาก็ค่อยคืบคลานเข้าไปถึง ๑๑ ตัน ที่นี้ก็เรียกว่าปิด ส่วนปลีกย่อยของทองคำที่จะไหลซึมเข้ามาสู่คลังหลวงของเราให้มีมากหนุนขึ้นไปนั้น เราไม่ได้ปิดนะ เราเปิดไว้ ให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ท่านผู้ใดมีศรัทธามากน้อยก็ค่อยไหลเข้ามาซึมเข้ามาอย่างมานี้ วันละเล็กละน้อยซึมเข้าๆ ก็มากเอง

สำหรับความปลอดภัยในสมบัติทั้งหลาย ที่พี่น้องทั่วประเทศไทยบริจาคมาผ่านหลวงตานี้ ไม่ต้องสงสัยเลย เพราะหลวงตาเชื่อตัวเอง ตัวเองกับธรรมเป็นอันเดียวกัน จึงไม่มีพิษมีภัยว่าธรรมจะเอนเอียง บริสุทธิเต็มส่วน ทองคำก็ร้อยเปอร์เซ็นต์เข้าทุกกระเบียดเลยตั้งแต่ต้นมา และดอลลาร์ก็ตั้งแต่ต้นมาเรื่อยๆ สำหรับเงินสดนั้นเราเคยเรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบแล้ว มันกระจายทั่วประเทศไทย การก่อสร้างทุกภาคนะ ทั่วประเทศไทยเรา ทุกภาคๆ ตามแต่ความจำเป็นมากน้อย นี่หมายถึงเงินสด เพราะฉะนั้นจึงไม่ได้เข้าสู่คลังหลวงเหมือนทองคำกับดอลลาร์นะ ได้เข้าเพียงสองพันกว่าล้าน เงินสดสองพันกว่าล้านซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงเรา นอกจากนั้นไม่ได้เข้าอีกเลย กระจายทั่วประเทศไทย

เราก็พอใจมาเป็นลำดับลำดับจากบรรดาพี่น้องทั้งหลายที่มีความรักชาติ มีความเสียสละ สมเป็นลูกชาวพุทธด้วย เชื่อฟังคำของครูของอาจารย์ พุทธศาสนาคือศาสดาองค์เอก ธรรมะเป็นสวากขาตธรรม เป็นธรรมที่เชื่อถือได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ๆ เราก็นำออกมาปฏิบัติต่อชาติบ้านเมืองของเรา ความสมบูรณ์พูนผลก็ปรากฏขึ้นโดยลำดับลำดับ เช่นทองคำน้ำหนัก ๑๑ ตัน ธรรมดาจะได้เมื่อไรไม่มีทางได้เลย แต่นี้ก็เพราะความอุตสาหกรรม

พยายามจากความรักชาติ รักศาสนา รักความเสียสละ ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมจากครูจาก อาจารย์ แล้วเรื่องก็ค่อยเป็นมา เวลานี้ค่อยหนุนขึ้นๆ ให้ท่านทั้งหลายเชื่อธรรมเถิด ท่านทั้งหลายจะไม่จม

เฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเรามีหัวหน้า ให้ฟังเสียงหัวหน้า อย่าบิกอย่าบินอย่าปิ่นเกลียว อย่าเถลไถล เห็นว่าเป็นความถูกต้องดีงามยิ่งกว่าหัวหน้าที่ควรเชื่อถือได้ ให้เดินตามนั้น ที่ได้ผู้นำทั้งหลายมานี้ เรียกว่าเรานำสุดขีด เอาธรรมเป็นเข็มทิศทีเดียวนะ เราไม่เอาโลกเข้ามาเป็นใหญ่ แม้จะพูดเกี่ยวกับเรื่องโลกเรื่องสงสารอะไรๆ ก็ตาม เราจะเอาเข้ามา ประคบกับธรรม มาประกอบกับธรรม ธรรมยอมรับมาน้อยเพียงไรๆ จะรับเสียงนั้นๆ ถ้าขัดกับธรรมแล้วปิดออกๆ เราดำเนินอย่างนั้นตลอดมา ตั้งที่นำพี่น้องทั้งหลายก้าวเดิน มาถึง ๖ ปีกว่านี้ สมบัติที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคมามากน้อยเพียงไรดังที่เห็นนี้ บาทหนึ่งเราไม่เคยแตะ ฟังซินะ ท่านทั้งหลายจะหาที่ไหน หาผู้นำที่บริสุทธิ์ขนาดนี้ ไม่เคยแตะเพราะอะไร ๑) เราซึ่งแต่ก่อนที่ไม่ได้เป็นผู้นำ เราก็อโนตัวของเราแล้ว ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้ว ไม่มีแยกกันได้เลย เป็นธรรมชาติ ถ้าจะเรียกว่าธรรมชาติก็ไม่ผิด หรือวิมุตตินิพพานในหัวใจ ในท่ามกลางโครงกระดูกนี้ก็ไม่ผิด

เราพอแล้วเราก็บอกแล้วชัดเจน นี่แหละภาษาธรรม กิเลสมันจะตีความหมายปลิ้นปล้อนหลอกหลวง คอยเหยียบธรรมเสมอ ธรรมจะเอาความจริงออกมาด้วยความสัตย์ความจริงเช่นเดียวกัน จนเป็นผลแสดงออกมาผางขึ้นมาในหัวใจ ตั้งแต่ล้มลุกคลุกคลานอุตสาห์พยายามตะเกียกตะกายเพื่อตัวเองโดยเฉพาะ ไม่เคยเพื่อผู้หนึ่งผู้ใดเลยนะ เรื่อยๆ มาหนักเบาขนาดไหนเพื่อตัวเองให้ได้หลุดพ้นจากทุกข์ๆ หลังจากได้ฟังโอวาทคำสอนของหลวงปู่มั่นที่ตายใจสุดขีดแล้ว สละลงไปทุกอย่างสุดขีดเหมือนกัน ให้ได้เป็นพระอรหันต์ในชาตินี้เท่านั้น ไม่เป็นเอาตายเข้าว่าเลย เพราะมรรคผลนิพพานทำทนายอยู่เต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้วจากสดๆ ร้อนๆ คือพ่อแม่ครูจารย์มั่นที่ท่านทรงไว้แล้วซึ่งมรรคผลนิพพาน ชี้ตรงเป้งๆ เข้าไปนี่เลยมันก็ถึงใจ จากนั้นก็บิกบินเต็มกำลัง ด้วยความพากเพียรตะเกียกตะกายมาตลอดๆ

ในระยะ ๙ ปีที่เราได้บำเพ็ญนี้เรียกว่าตกรกทั้งเป็นเลย มันเป็นยังงตกรกทั้งเป็น คือไม่ได้มีความผาสุกเย็นใจสบายใจในอริยาบถทั้งสิ้น มีแต่หมุ่นกับกิเลสฆ่ากิเลสอยู่ตลอดเวลา ด้วยความทุกข์ทรมาน อุดบั้งอิมบั้งทุกอย่าง บางทีจะเป็นจะตายด้วยการอดก็มี เอ้าอด แต่ธรรมนี้พองขึ้นๆ ในหัวใจ เพราะการอดอาหารเป็นเครื่องหนุนความเพียรได้ดี สติก็ดี ปัญญาที่ดี ความเพียรเป็นตลอดเวลา เพราะสติติดแน่นอยู่กับตัวเอง นี่ก็เห็น

ทุกซ์ขนาดไหน เอ้ายอมรับ บิณฑบาตไม่ถึงหมู่บ้านเขา ไปนั่งเจ้าอยู่กลางทาง ทั้งๆ ที่เราคาดว่าวันพรุ่งนี้จะพอถึง ว่าพอถึงแต่มันไม่ถึง ไปถึงกลางทางไปไม่ได้แล้วนั่งเจ้าอยู่ แต่จิตไม่ได้เจ้านะ มันเหมือนจะเหาะเหินเดินฟ้า นี่ละมันบินกันอยู่อย่างนี้ระหว่างธาตุชั้นนี้กับธรรม ธรรมเป็นของหายาก เรื่องธาตุชั้นนี้ไม่ได้ยากอะไรเลย หิวจะตายนี้ พอไปฉันทกลับมา นี่ม้าแข่งสู้ไม่ได้ กำลังวังชาที่ดี

ระยะนั้นอายุ ๓๐ ปีกว่า กำลังวังชาที่ดี พอฉันเสร็จแล้วติดฝั่งเลยนะ ที่ว่าไปนั่งเจ้าไม่มีเลย นั่นเห็นไหมมันติดง่าย นี่ผลทางธาตุชั้นนี้ แต่ผลด้านธรรมะนี่ติดยากนะ เพราะฉะนั้นจึงต้องพยุงอันนี้ให้มากๆ จะเป็นจะตายก็มุ่งใส่จุดเดียว คืออรหัตผล มุ่งอย่างแรงกล้าไม่มีคำว่าอ่อนเลย จะทุกซ์ยากขนาดไหนจิตใจมันแน่วๆ นี่ละมันจูงความพากความเพียรความอดความทน ความอุตสาหะพยายามทุกอย่างๆ ไปได้ ด้วยความหวังอันนี้หวังต่อแดนพันทุกซ์ แล้วจิตก็ก้าวเรื่อย ความเพียรแผ่ร้อนขนาดไหนผลก็ปรากฏขึ้นมาตามความเพียร เหตุกับผลกลมกลืนกันไปเรื่อยๆ กิเลสก็เบาลงๆ กิเลสคือข้าศึกของหัวใจเรา ความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา ความยุ่งเหยิงวุ่นวาย สุมในหัวใจตลอด ล้วนแล้วตั้งแต่เรื่องของกิเลสผลักดันออกมาให้หมดตัว ทำให้สัตว์โลกเดือดร้อนไปทุกหย่อมหญ้า ฟาดกันลงๆ อันนี้สงบลงจิตใจสว่างขึ้นๆ จ้าขึ้นมาๆ

ท่านทั้งหลายฟังให้ดีนะ หลวงตาบัวไม่อยู่นานนะจะตาย จะไม่มีใครพูดอย่างนี้ นี่เราถอดออกมาจากหัวใจด้วยความเมตตาต่อท่านทั้งหลายได้มาฟังทั่วหน้ากัน เพราะฉะนั้นคำที่ว่าใครจะหาอุบายวิธีการมาลบล้างความจริงที่มีเต็มหัวใจเรานี้ มีเต็มโลกก็ตามเราไม่เคยสนใจยิ่งกว่าธรรมที่เลิศเลอ สำหรับที่จะทำให้โลกได้รับความร่มเย็นเป็นสุขถึงขนาดพันทุกซ์ได้ด้วยธรรมเหล่านี้ ไม่ได้พันทุกซ์ด้วยความจอมปลอมมาโจมตีท่านนั้นท่านนี้ อันนี้เรื่องของกิเลสเรื่องมูตรเรื่องคูถ บินมาอย่างนั้นตลอดเวลา เราก็ยังไม่เคยคิดจะช่วยผู้ใดนะ เราจะเอาตัวของเราโดยเฉพาะๆ ร้อยเปอร์เซ็นต์ๆ ฟุ้งตลอด

ความรู้มากน้อยนี้เวลาปฏิบัติธรรม นี่ละท่านเรียกว่าธรรมเกิด ปฏิบัติตามกิเลส กิเลสเกิดวันยังค่ำเต็มทุกหัวใจ เดือดร้อนทุกหย่อมหญ้า ธรรมเกิดในหัวใจมากน้อยสงบร่มเย็น สว่างกระจ่างแจ่มขึ้นมาภายในใจ ร่างกายอ่อนเปียกๆ จิตใจเหมือนเหาะเหินเดินฟ้า อยู่ในร่างที่อ่อนเปียก ฟุ้งชินะ นี่ละที่มันบิกบินนะ ที่นี้เมื่อเอาไม่หยุดไม่ถอย หนักเบาเป็นตายฟาดกันลงเลย สุดท้ายขอสรุปความเลย เมื่อหมุนไม่ถอยๆ ก็สว่างจ้าขึ้นมา นั่นละธรรมะประเภทนี้เราไม่เคยคิดไม่เคยคาดไว้ ตั้งแต่เกิดมาว่าฉัน มาบวช เป็นจุดที่มุ่งหมายต่อธรรม แทนที่จะคาดนั้นคาดนี้ ผิดคาดผิดหมายทั้งนั้นนะ เวลาได้ปรากฏขึ้นมาแล้ว นี่ก็

เคยได้พูดให้ท่านทั้งหลายฟัง ด้วยความอัศจรรย์สุดๆ ร้อนๆ ธรรมชาตินี้จะไม่จี๊ดจางตลอดไป พูดเมื่อไรสุดๆ ร้อนๆ เมื่อนั้น ไม่มีคำว่าเป็นของเก่าของใหม่ เป็นความสดๆ ร้อนๆ อัศจรรย์อยู่ในหัวใจตลอดไปเลย เมื่อแสดงขึ้นมาที่ไหนก็สุดๆ ร้อนๆ ตลอดไปอย่างนี้

เมื่อธรรมประเภทนี้แสดงผางขึ้นมานี้ ประหนึ่งว่าฟ้าดินถล่ม ความจริงฟ้าดินเขาก็อยู่ของเขา แต่มันเป็นอยู่ในระหว่างจิตกับขันธ์ ก็เลยกับธรรมชาติสะบัดจากกันนี้เหมือนว่าฟ้าดินถล่ม ผิงเลย ธรรมชาติที่สว่างกระจ่างแจ้งขึ้นมาซึ่งถูกปิดบังจากกิเลสมาตั้งกับตั้งกลับนี้ กิเลสตัวมืดบอด ตัวหนักหน่วงที่สุดขาดสะบัดลงไป ธรรมชาตินี้ดีดผิงขึ้นมานี้ เหมือนกับฟ้าดินถล่มทีเดียว ท่านทั้งหลายจะฟังให้ฟัง หลวงตาบัวตายแล้วจะไม่มีใครพูดพูดอย่างเปิดอกให้ท่านทั้งหลายฟัง

ถึงขนาดออกอุทานในเดี๋ยวนั้นเลย ธาตุขันธ์นี้ห้วนไปหมด น้ำตานี้พังเลยเถียวนะ ออกเอง พังเลย เปียกหมดเลย ฟังซิ ถึงขนาด โอ้โฮๆ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ ตรัสรู้แบบนี้ละเธอๆ ย้ำแล้วย้ำเล่าให้ถึงใจกับธรรมชาติที่อัศจรรย์เลิศเลอนั้น ซึ่งเราไม่เคยคาดคิด แต่ได้ปรากฏในปัจจุบันในขณะนั้น ถึงขนาดออกอุทานว่า เหอ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ ตรัสรู้แบบนี้ละเธอ อย่างที่เป็นนี้นะ เหอ พุทธะแท้เป็นอย่างนี้ละเธอ ธรรมแท้เป็นอย่างนี้ละเธอ เป็นอย่างที่เป็นอยู่นี้ ลังมะคือสงฆ์แท้เป็นอย่างนี้ละเธอๆ ขึ้นอุทานถึงใจๆ จากนั้นก็ประมวลมา เพราะเป็นอันเดียวกันแล้ว หือ พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้อย่างไร นี่เป็นแล้วนะ เป็นน้ำมมหาวิมุตติ มหานิพพาน เป็นธรรมธาตุอันเดียวกันแล้ว กระจ่างครอบโลกธาตุเป็นอันเดียวกันหมด ไม่มีจะแยกแยะทางไหน

เหมือนกับน้ำมหาสมุทร จ่อลงตรงไหนถูกเป็นน้ำมหาสมุทรเหมือนกันหมด แล้วจะไปจ่อหาอะไร จ่อที่เดียวมันก็ถึงกันแล้ว นี่ผางขึ้นมาอันเดียวถึงกันหมดในบรรดาพระพุทธเจ้าทั้งหลายทุกๆ พระองค์ ไม่ต้องถามถึง ท่านทั้งหลายฟังคำนี้ให้ดี จ้างจุดเดียวเท่านั้นถึงกันหมด เหอ พระพุทธเจ้าแท้เป็นอย่างนี้ละเธอๆ นั้นเห็นไหม พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้อย่างไร เป็นมหาสมุทรเป็นมหาวิมุตติมหานิพพานอันเดียวกันเลย นั้น นี่ไปเรียนจากใคร เราเคยคิดเคยอ่านไว้เมื่อไร ธรรมประเภทนี้ เมื่อหลักฐานพยานได้กระจ่างขึ้นมาแล้ว ทำไมจะพูดไม่ได้ ใจเป็นนักงู้นักเห็น เมื่อรู้เห็นชัดเจนแล้วทำไมจะพูดออกมาไม่ได้

นี่แหละที่นี้เมื่อมันลงถึงขนาดนั้นแล้ว กับเราที่เคยนอนจมมากับวิภูวนก็ภพก็ชาติ จิตดวงนี้ไม่เคยตาย เพราะมันติดตามมาตั้งแต่ภาคปฏิบัติ ตั้งแต่จิตใจสงบๆ มา นี้ ติดตาม

จิตดวงนี้มา แต่ก่อนตามมันไม่ได้ มันรู้ซ่านหมดทั้งตัวไม่ทราบว่จิตคืออะไร ร่างกายทุกส่วนก็รู้ไปหมด ก็เลยกลายเป็นจิตไปหมด เราก้เหมาะเอาว่าเราทั้งคนนี้เป็นใจ หรือว่าใจเป็นเรา ทั้งธาตุทั้งชั้นธวัภกัันไปด้วยเสีย

เวลาภาวนาจิตสงบเข้าไปมันก็หดเข้าไป ไปถึงขั้นสมาธิค่อยรวมตัวเข้าไป เป็นจุดของความรู้ ความรู้อันนี้ละอันที่ตายไม่เป็น จนกระทั่งถึงขั้นปัญญาออกแล้วนี้เป็ดออกๆ อะไรมาก็หุ้มห่อจิตดวงนี้เป็ดออกๆ จิตดวงนี้ยิ่งสว่างกระจ่างแจ้งยิ่งผ่องใส ที่นี้สุดท้ายก็มีตั้งแต่จิตดวงนี้ฟุ้งๆ สิ่งทีปิดบังหุ้มห่อไว้เป็ดออกๆ ด้วยสติปัญญา ตั้งแต่ขั้นสติปัญญา อัตโนมัตถึงมหาสติมหาปัญญา มีตั้งแต่ชักฟอกจิตดวงนี้ให้สะอาดเข้าไปโดยลำดับ จนกระทั่งฟุ้งถึงขีด คำว่ากิเลสสิ้นซากไปในขณะนั้น ธรรมชาติที่แท้จริงคือธรรมชาติ วิมุติ หลุดพ้น คือธรรมชาติที่ตายไม่เป็น ได้แกจิตดวงนี้เองไปเป็นธรรมชาติ ไม่ได้ฉิบหายไม่ได้ตายนะ ท่านทั้งหลายจำเอาไว้ ใจนี้ไม่ได้ตาย นี้ติดตามมาตั้งแต่เริ่มต้นล้มลุกคลุกคลานมาตามมาจนกระทั่งถึงที่สุดของจิตดวงนี้จะไปถึงไหน ถึงที่สุดของจิตดวงนี้ก็คือธรรมชาติที่เลิศเลอสุดยอด หนาท่ต้องตีไม่ได้แล้ว หมดทางต้องตี ว่จะสูงจะต่ำจะใหญ่จะเล็กอะไรต้องตีไม่ได้เลย พอตีทุกอย่างเลย พอตีด้วยความเลิศเลอนอกสมมุติทั้งนั้น

นี่ละทีให้เกิดความอัศจรรย์เต็มเหนียวในหัวใจซึ่งไม่เคยรู้เคยเห็นมา พออันนี้เป็ดขึ้นแล้วมันก็มองเห็นละซีที่นี้ เรื่องภพเรื่องชาติของตัวเองตลอดสัตว์ทั้งหลายทั่วโลกธาตุซึ่งเป็นมาแบบเดียวกัน มันก็จำขึ้นมา เห็นทั้งความอัศจรรย์แดนพันทุกซ์ ประหนึ่งว่าสุดวิสัยทีโลกจะรู้ได้เห็นได้ เห็นทั้งสิ่งทีเราเคยผ่านมาแล้วด้วยความจอมปลอม เป็นพื้นเป็นไฟเผาไหม้มาทุกภพทุกชาติ ก็กัปกัถลป้บับไม่ได้จำไม่ได้ตลอดมา มันก็เห็นทั้งหมด

เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว มันก็ยกธรรมชาติที่อัศจรรย์นี้ขึ้นมาว่า หือ ถ้าเป็นถึงขนาดนี้แล้วจะไปสอนใครได้ละ ในโลกนี้ประหนึ่งว่จะไม่มีใครรู้ได้เห็นได้เลย ก็มีธรรมชาติอันเดียวนี้เลิศเลอเหนือไปเสียทุกอย่าง แล้วใครจะสามารถไปรู้ธรรมชาตินี้ได้ เกิดความท้อใจนะ ท้อใจอ่อนใจสอนไปทำไม ไปพูดทีไหนเขาก็จะหาว่าบ้าๆ เราอยู่เฉยๆ ธรรมดา ไปบิณฑบาตกินไปวันหนึ่งๆ พอยังชีวิตให้เป็นไปให้ถึงกาลเวลาของธาตุชั้นธวัภเสียแล้วก็ไปเสียเท่านั้น ดีกว่าทีจะไปยุ้งให้เขาหาว่าบ้า นั้น เรียกว่าท้อใจทีจะสั่งสอนใครได้ เพราะทีแรกคิดว่จะไม่มีใครรู้ได้เห็นได้

ทีนี้ธรรมอันหนึ่กัก็ผางขึ้นมาละซี นั้นฟังนะ นี่ละธรรมเตือนธรรมเกิด พอเราจะทอดธุระจริงๆ จะไม่เล่นกับใครเลย บิณฑบาตในป่าในเขาพอถึงกาลเวลาแล้วก็ไปเสียเท่านั้น พูดอะไรให้เสียเวล่ำเวลาหนักหนึ่อยเปล่ำๆ

ธรรมก็ผุดขึ้นมาอย่างแรงไม่ใช่ธรรมดา นะ นี่เรียกว่าธรรมเกิดได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ พอจิตจะปล่อยอาลัยทอดอาลัยในการที่จะสั่งสอนใครต่อใครแล้ว ธรรมก็ผุดขึ้นมา ก็เมื่อว่าธรรมนี้เป็นธรรมชาติที่เลิศเลอ ไม่มีใครจะสามารถที่จะรู้ได้ในโลกนี้ แล้วเราเป็นเทวบุตร เทวดามาจากไหน ทำไมจึงรู้ได้เห็นได้ รู้ได้เพราะเหตุใด นั่น ธรรมขึ้นแล้วนั่น ถ้าว่าเป็นสิ่งสุดวิสัยของโลกที่จะรู้ได้ เราเป็นเทวดามาจากไหน เราทำไมถึงรู้ได้เห็นได้ รู้ได้เพราะเหตุใด มันก็วิ่งถึงสายทางมา สายทางก็คือสายบารมีของตัวที่สร้างคุณงามความดีมาเป็นลำดับ หนุนเข้ามาๆ เป็นทางเข้ามา มาด้วยสวากขาตธรรม ตามทางของศาสดาที่สอนไว้ ก้าวเดินตามนั้นใกล้เข้ามาๆ

พอว่ารู้ได้เพราะเหตุใดเท่านี้ ทางนี้ก็จับนี้ปุ๊บกับทางเดินของเราเข้ามา มันมีทางเข้ามามาถึงจุดนี้ อ้อรับทันทีเลย อ้อ รู้ได้ นั่นเห็นไหมที่นี้ ไม่ปฏิเสธเลยนะ รู้ได้ ถึงไม่มากก็รู้ได้ เพราะมีสายทางมานี้ สายทางนั่นก็คือสายบารมีทางก้าวเพื่อความพ้นทุกข์ ผู้ที่ถึงที่แล้ว ก็ผ่านไปได้ ผู้ที่ยังไม่ถึงก็ก้าวมาๆ มีสายทางมา ยอมรับทันทีเลย อ้อ รู้ได้ นี่เราก็กไม่ลืม เพราะกระตุกกันอย่างแรงทีเดียว

จากนั้นก็ได้นะนำสั่งสอนเพื่อนฝูง เฉพาะอย่างยิ่งพระนั่นแหละที่วิ่งตามอยู่ในป่าในเขา วิ่งไปไหนหลบไปไหนไม่พ้นๆ พระวิ่งตามเรื่อยมาจนกระทั่งออกมาสอนโลก ถึงขนาดดังที่เห็นอยู่เวลานี้ เราก็กไม่เคยคาดคิด มันจะเป็นนิสสัยวาสนาเกี่ยวโยงกันกับพี่น้องชาวไทยและตัวเองไม่สงสัยเรา ด้วยเหตุนี้มันถึงค่อยเป็นค่อยไป มันก็ออกมาอย่างนี้แหละ เห็นไหมละ ถึงขนาดนี้จะว่าช่วยโลกหรือไม่ช่วยโลก ออกกลางสนามรบกับความจนจะผิดไปไหนละ มันก็ตั้งขึ้นมาอย่างนี้เรื่องราว

นี่ละที่ได้ช่วยโลกมาโดยลำดับโดยไม่คาดไม่คิดมันหากเป็นมาเองอย่างนี้ นี่ก็มาถึงจุดที่เราต้องการสมมักสมหมายแล้ว ทองคำที่แรกนั้น แหม มันเหมือนจะสลับไสลภายในจิตใจ ทองคำไปดูในคลังหลวงมีน้อยมากมีหน้าซำคี่ด้วย นี่ละกระเทือนใจ เราก็กรับแบกอยู่นี้ในหัวใจลึกๆ นะ อย่างไรก็ตามเราจะพยายามให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน จะพอเหยียวยากันกับทองคำที่มีอยู่แล้วในคลังหลวงซึ่งน้อยมากนี่ เอาได้ ๑๐ ตันนี้ก็พอหายใจได้บ้าง เราคิดว่าอย่างนั้น ส่วนคี่ยังพูดไม่ได้เลย ตั้งแต่ ๑๐ ตันนี้หัวอกก็จะแตกอยู่แล้ว จึงพาพี่น้องทั้งหลายบิ๊ง

แล้วสมประกอบกับพี่น้องชาวไทยเราก็เป็นลูกชาวพุทธ เชื่ออรรถเชื่อธรรมด้วย เป็นผู้รักชาติ รักความเสียสละ ด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีกันด้วย พวกกันก้าวเดินตั้งแต่เราเป็นผู้นำมาตลอดจนกระทั่งถึงทุกวันนี้ จนกระทั่งทองคำเราได้ตามกำหนดกฎเกณฑ์

ทองคำได้เท่านั้นก็ได้เท่านั้นแล้ว ดอลลาร์อย่างน้อย ๑๐ ล้านก็ได้ ๑๐ ล้านกว่าแล้ว นี่เรียกว่าสมมักสมหมายทุกอย่าง อันนี้เป็นส่วนปลีกย่อยที่จะระดับชาติไทยของเราให้ส่งงาม มีกึ่งกันสาขาดอกใบสดสวยงดงามขึ้น ทองคำจะไหลจะซึมเข้ามาอย่างน้อยเพียงไร เราก็เปิดทางเอาไว้

อันนี้เรียกว่าเป็นกรณีพิเศษ เราไม่ขอ เรียกว่าหยุดแล้วเรื่องการขอ การวิงวอนใดๆ ทั้งหมด ก็จะไม่วิงวอนละ จะเปิดให้พี่น้องทั้งหลายก้าวเดินตามอัธยาศัยในความรักชาติของตน แล้วท่านผู้ใดมีมากน้อยเพียงไรก็ค่อยบริจาคค่อยชิมชาบเข้ามา เราก็จะนำทองคำนี้เข้าสู่คลังหลวงตามเดิม เรียกว่าสมบัติเหล่านี้ไม่มีรั่วไหลแตกซึมไปไหนเลย เราเป็นผู้นำเองบริสุทธิ์ด้วยความพอของเรา เราช่วยโลกด้วยความเมตตาสงสาร เราจึงได้นำมาเก็บรักษาไว้ทุกบาททุกสตางค์ไม่ให้รั่วไหลแตกซึมไปไหนเลย

นี่ก็ได้ผลมาอย่างนี้แล้ว ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบเต็มหัวใจว่า เราเปิดใจของเราออกว่าเราบริสุทธิ์เต็มที่ในการช่วยโลก ไม่มีอะไรเลย ต่อไปนี้ท่านผู้ใดมีศรัทธามากน้อยตามกำลัง ก็แล้วแต่จะพิจารณาพิจารณาในหัวใจแห่งชาติของตัวเองคือคลังหลวง เราขอเรียนให้ทราบแต่ว่าทองคำเราเวลานี้ในคลังหลวงยังมีน้อยอยู่นะ นี่ละที่เราได้พยายามอยู่เวลานี้ แต่ส่วนใหญ่เราก็ได้แล้ว บิ๊กบินไปอะไร ประกาศบ้างๆ เปรี๊ยะๆ ไม่เหมาะสม ให้มันค่อยชิมชาบเข้ามาแสดงน้ำใจของพี่น้องชาวไทยทั้งชาติเราไปตลอดสายเลย เอ้า พยายาม ถึงจะยังมันไม่อึดยังเหลืออยู่เล็กน้อยก็พยายามเอาให้อึดๆ ก็แล้วกัน เอาละพอ วันนี้เทศน์เท่านั้นแหละ

ให้พร อัจฉิต์ ปตฺถิต์ๆๆ

รับฟังรับชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และทางสถานีวิทยุกระจายเสียงทางอุดร FM 103.25 MHz

และทางสถานีวิทยุกระจายเสียงจากสวนแสงธรรม FM 103.25 MHz